Een eenzame hangoor

De tijd van de eenzame cowboy ligt al lang achter ons, al zal er hier en daar in het wilde westen nog wel een rondzwerven. Een eenzaam konijnenras komt wel voor. Helaas hoe langer hoe meer, want met een aantal rassen gaat het echt niet zo goed. De Meisner hangoor is wel een van de eenzaamste rassen die op dit moment in onze standaard voorkomt.

Tekst en foto's: Gerrit Grooten

Liefhebbers van hangoorrassen schijnen niet echt verliefd te kunnen worden op de Meisner

Een paar jaar geleden bracht ik een paar overtollige Lotharingerdwergen naar een opkoper en ik trof daar Ingrid Roelofzen met een kist vol met Meisners. Ze kon ze nergens kwijt en daar begreep ze eigenlijk niets van. Ze fokt ook Franse hangoren en die is ze zomaar kwijt. "De enige verklaring die ik kan bedenken," zei Ingrid, "is dat de mensen denken dat de verzilverde haren een miskleur is, want daar krijg ik wel eens vragen over." Ingrid die inmiddels helaas met de hobby gestopt is, bracht met pijn in het hart deze mooie dieren weg voor de slacht. Ik heb ook geen verklaring voor de minimale animo voor dit door fokker Reck uit Meissen omstreeks 1900 gecreëerde ras. Het is een kruising (zoals zoveel rassen) uit een Franse hangoor met een Zilverkonijn en hij noemde het naar zijn woonplaats Meissen.

In 1927 werd het in onze standaard opgenomen

Het type is gedrongen, de bouw is breed in voor- en achterhand. De benen zijn kort, dik en vooral ook gespierd. De stelling is laag. Ze hebben een goed ontwikkelde kop met gebogen neusbeen zoals de ram bij de Drentse heideschapen dat ook hebben. De oren van de Meisner worden precies als bij de andere hangoren met de schaalopening naar de kop gedragen. De kronen moeten ook bij dit ras goed zichtbaar zijn. De oren hebben nu een lengte van 32 tot 38 cm. Het gewicht van de Meisner is 3,75 tot 4,75 kg. Binnen Europa verschillen de gewichten per land nog wel wat. Dat doet een ras meestal geen goed. Het hangoortype moet duidelijk tot uiting komen, al is de Meisner wat minder imponerend dan de grote broer, de Franse hangoor. Wat de verzilvering betreft mag de Meisner voorkomen in een verzilvering die ongeveer bij de midden nuance ligt met daarbij de opmerking dat we een wat ruimere speling aanhouden wat dat betreft. Een fraaie gelijkmatige verzilvering is veel belangrijker dan de juiste nuance van verzilvering. De pels is van een normale lengte waardoor de verzilvering prima uitkomt in tegenstelling tot wat in oudere standaarden stond dat de pels iets langer was dan gewoon.

Na 90 jaar in onze standaard te hebben gestaan is het nog steeds een eenzaam ras, al zijn ze een sieraad in de stal, zo heb ik bij het maken van interviews o.a. bij Piet Koster te Vinkenveen ervaren. De meest voorkomende kleur is middenzwart, maar ook bruin, blauw, geel, zwartbont, blauwbont en bruinbont zijn erkend.
Waarom bepaalde rassen zo weinig opgang maken is vaak moeilijk te verklaren en blijft soms een raadsel. Hoe het ook zij, onder de liefhebbers van hangoorkonijnen is de Meisner maar weinig in trek. Jammer maar waar voor dit mooie ras. Ik schreef hierboven: "Een eenzame hangoor." U mag invullen of het waar is of niet!